

Kredse og Organer; og i den nuværende Stilling er dette, som før havde været meget ønskeligt, blevet en absolut Nødvendighed. Hvorledes er det tænkeligt, at der skulde kunne dannes et Samlingsministerium, naar ikke Partiet Venstre tog Afstand fra de partiløse Blade, som dagligt svømmer over af Henrykkelse over Partiet Venstres Formand, og Højre ikke tog positiv Afstand fra de Blade, der er knyttede saa nøje til det konservative Folkeparti, som man bliver det, naar Mænd fra vedkommende Blad sidder i den politiske Ledelse af Partiet? En Afstandtagen fra disse Organer og hele deres toaarige Virksomhed var en selvfølgelig Nødvendighed for, at et Samarbejde om den af Regeringen førte og efter Landets Ønske fortsatte Udenrigspolitik skulde kunne foregaa; thi disse Blade har ustandseligt angrebet netop denne samme Udenrigspolitik direkte og indirekte; og dobbelt nødvendigt bliver det uimodsigeligt for disse Politikere nu — naar de, efter at disse Forhandlinger er blevet bragt til at strandepaa den Maade, som er skildret af Konseilspræsidenten, skal gaa ud til Vælgerne —, at de tager positiv Afstand fra disse Kredse og Organer og fra al Samvirken med dem. Saaledes som de har samvirket med dem under den vestindiske Sags Behandling til Ødelæggelse for dette Spørgsmaal her paa Rigsdagen, kan de ikke gaa ud til et Valg; hvorved de haaber at faa Flertallet her i Landet. Jeg føler mig ganske overtydet om, at de Herrer ikke vil faa Flertal for den Politik, de har ført her i den sidste Tid, men de Herrer maa vel mene det. — Og saa vil jeg sige, at Partier, der, saaledes som de her paa Rigsdagen har tilkendegivet det, ønsker at føre den samme Neutralitetspolitik og usvækket opretholde den, som det paa forskellig Maade har været udtrykt i disse Dage, kan ikke gaa til Valg i Samarbejde med og tagende Hjælp og Bistand af absolut uneutrale Kredse i vort Folk.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Den højtærede Indenrigsminister skal ikke have Utak for at sige Sandheden, men saa skal han ogsaa sige Sandheden, og det, han nu sagde om uneutrale Kredse og om Venstres Stilling til dem, er ikke Sandhed og bliver det ikke, selv om Ministeren nok saa tidt fremsætter Paastand derom. Vor Stilling til Spørgsmaalet har vi, som jeg gentagende har sagt her i Tinget, taget ud fra den Betragtning,

at et saa stort Spørgsmaal ikke burde afgøres, inden Valgene efter den nye Grundlov havde fundet Sted (En Stemme: 1902!). I 1902 havde vi ikke faaet en ny Grundlov. Det var en rigtig dum Bemærkning. Derfor har vi sagt: Hvis denne Sags Afgørelse ikke kan udskydes, bør den i det mindste afgøres af de Vælgere, som har Ret til Afgørelsen efter den nye Grundlov, og vi har ikke paa nogen Maade tænkt os at benytte uneutrale Kredse her i Landet til Hjælp for vor Politik eller vor Stilling. Vi har det saa meget mindre, som jeg slet ikke kender uneutrale Kredse her i Landet. Det synes derimod den højtærede Indenrigsminister ganske godt at kende. Han ved, hvilke Blade der er uneutrale, kender deres Motiver, ved, hvad de tilsigter, o. s. v. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister har været saa længe ved Bladvirksomhed, at han har faaet et særligt Syn paa Blade og paa, hvad de skriver, et Syn, som vi andre i alt Fald knapt kan forstaa. Og naar den højtærede Indenrigsminister hævder, at det ud fra hans Betragtning af de uneutrale Kredse og deres Indflydelse vil blive nødvendigt at godtgøre overfor Udlandet gennem et Blandingsministeriums Flertal, at disse Kredse ikke har vendt den danske Neutralitetspolitik — det var Mening, maaske var det ikke Ordene —, saa vil jeg sige, at jeg mener ikke, at det er nogen Nødvendighed at godtgøre dette overfor Udlandet, fordi Udlandet ser og tydeligt maa se, at Danmark ikke kan følge nogen anden Politik end den, det følger, og den er ført længe, før dette Ministerium kom til, og den vil blive ført længe efter, thi der er ikke anden Politik at føre. Det danske Folk har ingen anden Politik, og Rigsdagen har hidtil kun vedkendt sig denne ene Politik: den ligelige Neutralitetspolitik, og enhver Fremstilling enten i eller udenfor denne Sal, der maatte gaa ud paa enten direkte eller indirekte at sigte Partiernes her i Landet for, at de ikke var Tilhængere af en saadan Politik, er en Bagtalelse og intet andet.

Endelig skal jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at min Opfattelse med Hensyn til Offentliggørelsen af de Dokumenter, der kom frem i Delegationens Møder, var ikke den, at de kun maatte offentliggøres gennem Redaktionsudvalget. Min Opfattelse var den, at de maatte offentliggøres, naar Forhandlingerne var forbi.

Indenrigsministeren (Rode): I Anledning af den sidste Bemærkning vil jeg sige, at det forbavser mig, at det ærede